

סולם צרכים VS סולם רצונות

מראת ידע 11.2018

ד"ר ברכה קליין תאיר

מהן ההתניות שמנהלות כיום את חיינו, גם ברגעים מודעים, ואחת כמה על כמה, ברגעים לא מודעים?

חשבו לרגע...

רוב ההתניות שלנו כמו; פחדים, הרגלים, אמונות, מחסומים, צמצום, הישרדות, עיקשות, שיפוטיות, נובטות ומתפתחות על אחד משלבי סולם הצרכים של מסלאו. ההתניות מגבילות את הפוטנציאל האדיר שאנחנו, את הסיכוי להגיע להישגים יוצאי דופן, את מימוש הכמיהה לחופש, אושר, אהבה, שלמות.

רובנו;

- לא מתקיימים ב"צלם אלוהים נבראנו" (פוטנציאל אין סופי, עוצמות מוח, יכולת בריאה, צמיחה והתחדשות). בספר היצירה נאמר: "דע וחשוב וצור (יכולת היצירה תלויה בידיעה ובמחשבה), והעמד דבר (סדר העולם) על בוריו (במצבו הבריאה והאמיתי), והשב יוצר על מכוננו" (א', 4).
- לא מתקיימים במהות שלנו אלא בחומר ובמה אומרים עלינו (בבשרנו ועצמותינו בלבד).
- אוחזים בחלומות שווא וכל הזמן מחפשים מרשמי מדף וקביים חיצוניים שיושיעו אותנו.
- שוחים עם יד אחת, רצים עם רגל אחת, עפים עם כנף אחת ולא מצליחים לממש את אדירותנו.
- מונעים על ידי "תוכנות" ישנות שגורמי חברה התקינו בתוכנו (מושפעים מהסביבה) וממשיכים להתקבע בחיים הישרדותיים ומצומצמים.
- בטלנים ועצלים לגבי עצמנו. שותים בכפית שפע אינסופי.
- חיים בנפרדות, היצמדות, שיפוטיות, לוחמנות, ביקורתיות שמביאות לחיינו הרבה שליליות, חיכוך והרס.
- מקבלים החלטות של "כדאי לי" – תועלת אישית.
- חיים למראית עין, למראית לשון, למראית טוב ואושר (סולם הצרכים) המביאים לנו כל כך הרבה כאב, תסכול ופחד.

- מעריכים את עצמנו על פי הישגי "השורה התחתונה" (כסף, רכוש, תואר, מעמד ומנעמי החיים), במקום על פי "השורה העליונה".

אנחנו נחשבים ל"מתים מהלכים"...חסרי בית.

איננו אדונים לחיינו!!!

סולם הצרכים מילא את ייעודו במשך שנים רבות וכעת, הגיע זמן השתנות כי...

יצורי האנוש של המחר לא יהיו עוד יצורי האנוש של היום,

ארגוני המחר לא יהיו עוד ארגוני היום,

המחר לא ידמה להיום,

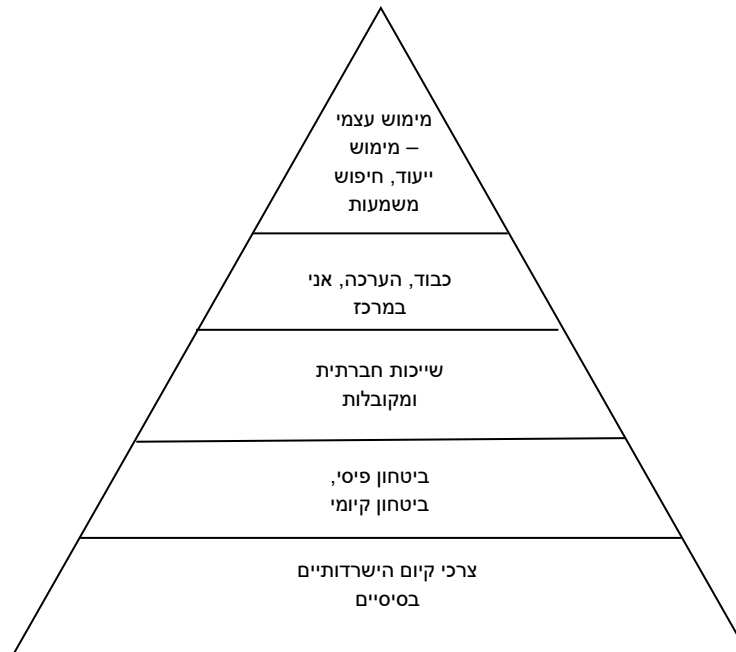
מה שהיה אתמול בלתי אפשרי – יהיה מחר אפשרי!

הגיע הזמן להוציא מהמעגל את סולם הצרכים של מסלאו ולהכניס למעגל את סולם הרצונות (כוח דוחף חדש). ללא חיבור אל הרצונות שלנו, לא נצליח להשיג את תכלית קיומנו: מימוש מלוא הפוטנציאל שלנו כיצור אנוש אמיתי - מהותי. לא נצליח להתניע תנועה חדשה שמטפסת ומגיע לקומה ה-100, קומת המוצא שלנו. לא נצליח להשיג תודעת אמת.

רובנו מתבלבלים בין צרכים לרצונות...אז בואו נעשה קצת סדר.

תחת הארכיטיפים "כוח השבט" ו"כוח האינדיבידואל", נהנינו מרצון פרטני – אינדיבידואלי שקידש את הצרכים שלנו שתואמים להישרדות הקיומית שלנו, למה כדאי לי (תועלת אישית), ולמדיום ההתפתחות (התפתחות אופקית).

סולם הצרכים של מסלאו דחף את כולנו מאחור על פי המשפט המוכר; "אם אין קמח, אין תורה". תחילה עלינו להשיג "קמח" בטרם נתפנה "לתורה". כלומר, אין אנחנו יכולים להגיע לשלבים הגבוהים של מימוש, אם הבסיס הקיומי לא הושג. זו תנועה מלמטה למעלה...מהפנים החוצה. לכן אדם שעדיין נאבק על קיומו והכרת הסביבה בו (4 שלבים), לא מתפנה למימוש עצמי (הקדקוד). וכאשר הגיע לקצה הפירמידה, המשמעות הקיומית שלו היא עדיין סביב חומר, הכרה, כבוד, תועלת אישית.

ההתמכרות לצרכים, היא התמכרות למילויים רגעיים, לתענוגות הולכים וגדלים. ברגע שהצורך שהניע אותנו לפעול בא על סיפוקו עד תום, התענוג חולף, ואתו נעלמת גם תחושת האושר שחווינו. לכן מילוי צרכים דורש כל הזמן לדחוף תענוגות ולרדוף אחר השתוקקות חדשה שנולדה בנו.

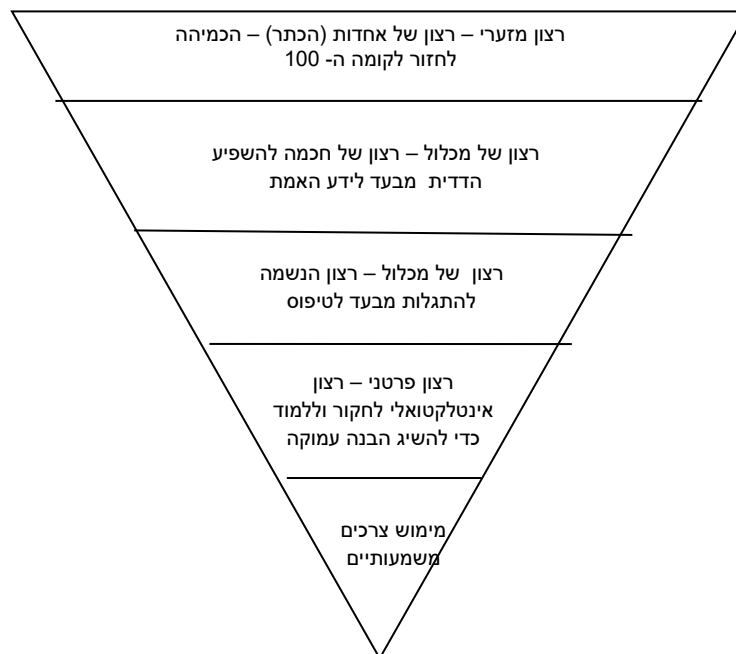
ניצני הפורענות של סולם צרכים זה אנחנו רואים במשברים הכלכליים בעולם כולו, בחוסר האונים של מנהיגים למצוא פתרונות חדשים, ברמת האלימות שממריאה, ביחסי איבה בין אנשים ועמים שמתעצמת. בגלל השחתת אמות המוסר והבורות לגבי האמת, אנחנו חווים הקצנה חברתית וכיתתית, ניצול, אגואיזם, התעצמות חזירית ואינטרסנטית בביקוש ליותר חומר וליותר תענוגות, אלימות גוברת והולכת, בני נוער שפורקים כל עול, התמכרויות, ביטול השונה, כיבוי האור של האחר, חוסר כבוד לאחר.

אבל יותר מכול, שכחנו כמה עוצמתיים אנחנו. קיצצנו את "כנפי התעופה" שלנו – את התודעה הגבוהה. כך קיבענו את אי השוויון בין השפעה ה"אלוהי" שמומטר עלינו לבין הרצון לקבל תענוגות לתועלת אישית. מאחר והתענוגות הרגעיים והבלתי מסופקים ממלאים את הכלי, אין לאור האלוהי מקום ואנחנו פועלים ממקום של תודעת מחסור. הפער המתסכל מביא לחיינו הרבה פחד שיושב על בורות (אי ידיעת האמת) וקורבנות.

היום, עם תחילתה של התוכנית החדשה לאבולוציה והתהוותה של מציאות חדשה, האור/האנרגיה הקוסמית חוזרת ישירות לתאים, פותחת צופנים, מטלטלת את הקיום שלנו, חושפת את פני 'החמץ' שלנו שחייבים טיהור וריפוי, מביאה לחיכוכים ביחסים על מנת שנחשוף את האמת, עד שנסכים לפנות את הכלי מצרכים של תועלת אישית ונאפשר לרצונות האמיתיים שבנו להתעורר ולהתחיל לשאול שאלות, לחקור, להרהר ולהניע תנועה אל עבר חירות רוחנית.

רצונות אמיתיים הינם סביב 'מה נכון', ידיעת האמת הגדולה. אלה מאפשרים לנו להוציא מהכוח אל הפועל את דרישות הנשמה, המהות, האני הגבוה שלנו, ומסייעים בידנו לממש את תכלית הבריאה – תכלית קיומנו; הטיפול אל עבר הקומה ה-100. בניגוד לסולם מסלאו, בבסיס 'סולם הרצונות' (הבסיס המואצל) נמצאת הכמיהה, הכוונה, התשוקה והבחירה של אדם להגיע לקומה ה-100 על מנת לממש מהות עילאית הדומה לבורא (מה נכון). תכלית זו מושגת רק אם יצליח האדם לקבל השפעות של אנרגיות/ידע גבוהות יותר, רק אם ידע לתכלל את פניו הרבים שנגלים בתהליך (גם מבעד ליחסים), רק אם ידע להפעיל את מנגנון החשיבה באופן שהחלטות תשקפנה 'נכון לי' ולא 'מתאים לי'. רק אז כמות הצרכים מצטמצמת למינימום הכרחי.

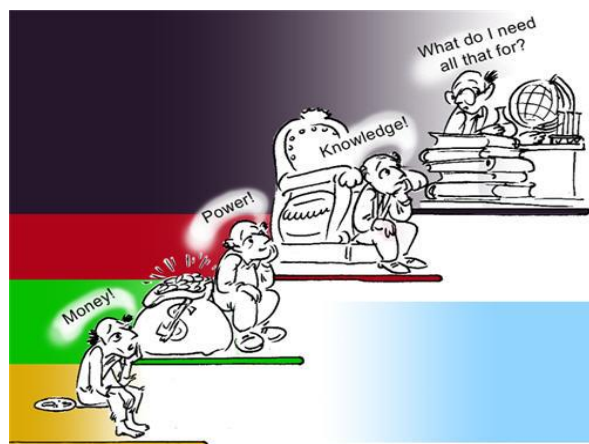
כלומר, התנועה של "סולם הרצונות" הוא מלמעלה למטה...או מהחוץ פנימה. היא מתחילה מקבלת השפעות מממד המקור – הקומה ה-100, אם נרצה בכך או לא. יחד עם זאת, ככול שנצליח להכיל את השפעות הבסיס העליון, כך רצונות החכמה – הנשמה – האינטלקט יהיו משמעותיים יותר וימזערו למינימום את צרכי הקיום.

רצון:

רצון הוא המכניזם הפנימי שאחראי להוציא אל הפועל את הרעיון הקונקרטי שמנגנון החשיבה הגדיר. ככול שהצינור, כלומר הרצון, גדול ורחב יותר, כך הסיכויים למימוש הרעיון הקונקרטי גדלים. כדי להגדיל את סיכויי המימוש, כלומר, כדי לצמצם את הפער בין לדבר על...לבין לעשות את...עלינו לשחרר אחיזה ב"סולם הצרכים" ולחזק אחיזה ב"סולם הרצונות".

לפי "ספר הידע" (חוברת 30), לאדם שלושה סוגי רצון:

1. רצון פרטני (כוח דוחף): הרצון שהאדם נתן לעצמו (האדם בורא את עצמו). זהו רצון "לקבל לעצמי" שעוזר לנו בתהליכי הקיום, רכישת ביטחון, ערך עצמי והתפתחות. "האל לעולם אינו אוהב את משרתיו חסרי יכולת" ("ספר הידע", 30/279). יחד עם זאת, לעיתים רצון זה מלווה באגו והופך לקבל לתועלת אישית (מה כדאי).
2. רצון מזערי (כוח מושך): הוא חלקיק של מכלול הרצון האלוהי (בצלמו נבראנו). דחף תת מודע שמזכיר לנו להתעורר ולהשיג את מהותנו האלוהית דרכה אנחנו מתחברים אל המכלול האוניברסלי. בקבלה זה נקרא 'הנקודה שבלב' (מה נכון).
3. רצון של מכלול (כוח מחבר): הוא רצון שלם של האל. זהו רצון מאוחד בין הפרטני למזערי, בין הכדאי לנכון, בין התודעה העצמית לתודעה האוניברסלית, בין השפעה לקבלה, והוא מסתחרר סביב ציר הוורטקס. הוא פועל לטובת המכלול. לכל אדן חלק מזערי מרצון זה.

רצון מזערי תמיד נמצא מאחורי הרצון הפרטני. רצון פרטני הכרחי בשניים - שלושת העשורים הראשונים לקיומנו. אנחנו זקוקים לקבל אהבת אם, מזון, נוחות וביטחון קיומי. בשלב מאוחר יותר אנו זקוקים מהמציאות החיצונית להכרה, הערכה, מעמד, הנאה וכד'. אלה נמצאים ב"סולם הצרכים" של מסלאו. בגיל העשרים אנחנו מתחברים אמיתית לרצון הפרטני שדוחף אותנו להתפתחות, צמיחה, השתנות ולהגיע להישגים משמעותיים. כאשר כלי הרצון הפרטני מתמלא, יוצאת "בת קול" הרצון המזערי שמזכירה לנו את תכלית קיומנו. הרצון המזערי נקרא ביהדות "משה", כי הוא מושה אותנו ממצרי המציאות הארצית הדחוסה והחשוכה (חיסרון מהותי), ממלכודת הרצון הפרטני, אנוכי, בהמי, ומוביל אותנו לעבר המציאות האמיתית. הווה אומר, הרצון המזערי מעורר אותנו לנוע מאבולוציה ארצית ואופקית לאבולוציה אוניברסלית ואנכית, מהשפעות כוח הטבע (גנטיות, סביבה, חינוך) להשפעות בינה, היגיון, מודעות (חופש בחירה), מתנועה של עוד משהו מאותו דבר לתנועה שמטפסת, מבעד לנתיב "יום סוף" (האין סוף) אל עבר חירות רוחנית.

אנחנו מתחילים להיזכר במוצאנו האלוהי ובכלים שהיו מתוקנים ומלאים. אז מתחילים לשאול שאלות ולחפש יותר מהות, יותר משמעות, יותר חופש, יותר אמת, יותר חוכמה, יותר אושר, יותר אהבה, יותר עוצמה והשפעה, יותר הצלחה שאינם מותנים בדבר או ברעב רוחני. "השתוקקות הנה המניע הראשון של תת המודע עבור איחוד אוניברסלי" ("ספר הידע", 9/76).

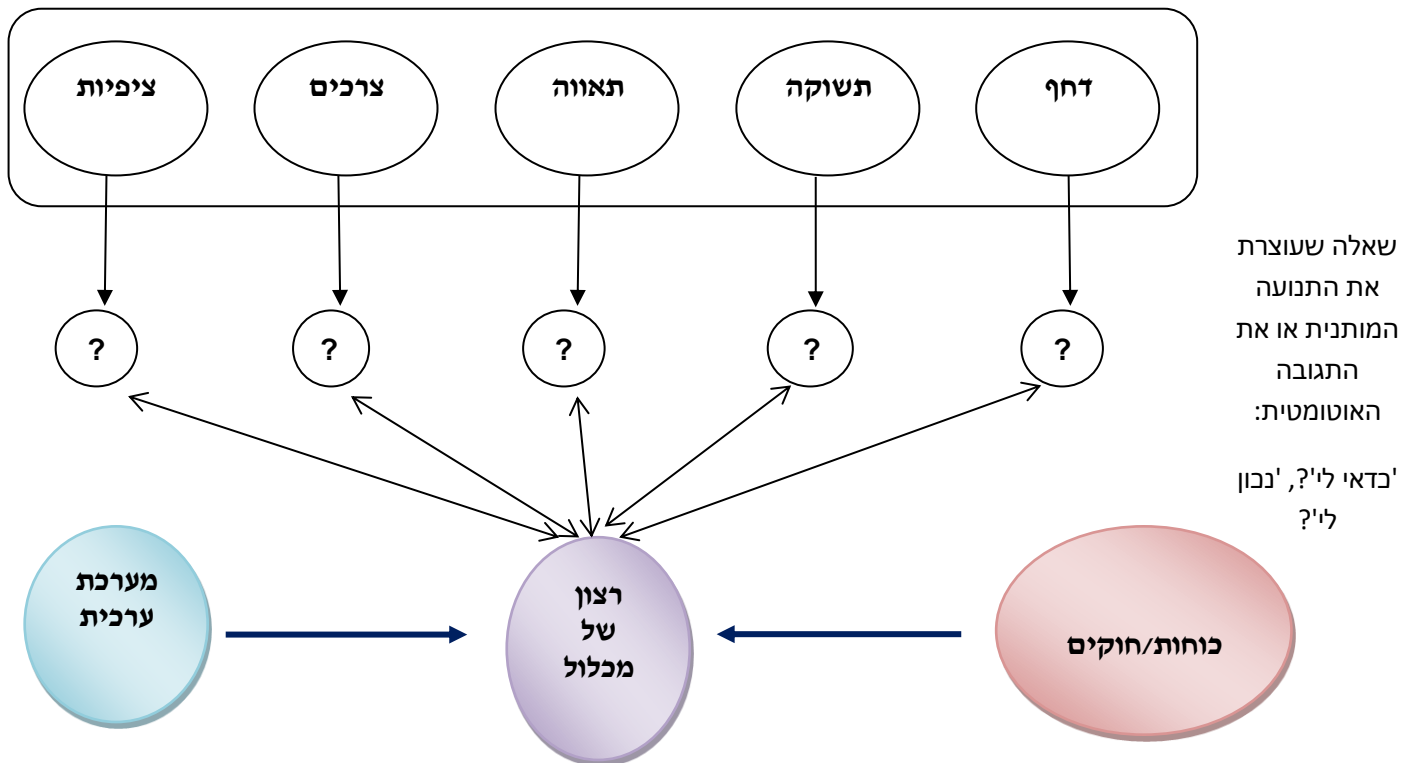
הרצון המזערי מחדד לנו את המודעות לקיומו של חיסרון מהותי שמצריך את מילוי הכלי על ידי אור עוצמתי. חיסרון זה הוא כמו הפער בין יצור אנוש מוגבל וארצי לבין יצור אנוש עילאי של הקומה ה-100 וכמו פערים אלה: בין עבדות האגו לבין חופש המהות, בין רצון לקבל לעצמי לבין רצון לקבל על מנת להשפיע, בין התניה והתחשבות לבין קבלה ונתינה ללא תנאי, בין חשדנות לבין אמון מלא, בין קיבעון במוכר ובידוע לבין השתנות תמידיה, בין קליפה לבין קדושה, בין "לדבר על" לבין "להשיג את", בין אושר ואהבה מצומצמים לבין להיות אושר ואהבה יומם ולילה. רק ההכרה והמודעות שיש משהו גדול שמתפשט אל עבר האין סוף מעוררת את הרצון המזערי לשאול שאלות מהותיות, לחפש עוד משמעות, למשוך אור קוסמי לכלי שימלא אחר החסרונות, להרחיב את הכלי, לאחד רצונות וליצור פלטפורמה עוצמתית יותר לטיפול לעבר הקומה ה-100.

כאשר אנחנו מצליחים לחבר בין רצון פרטני לרצון מזערי, אנחנו מקבלים את מכלול הרצון. הרצון השלם. "אם יצור אנוש מתמזג ברצון המכלול, צופני הפחד שלו נמחקים, האנרגיה הפיזית שלו מתאחדת עם האנרגיה האוניברסלית. דהיינו, הוא נפגש עם אדונו ומאחד את הנכס שלו עם הכוללות" ("ספר הידע", 30/280). מכלול הרצון פועל לטובת המכלול ולא לתועלת אישית. כאשר הרצון מתרחב ותכניו מזדככים, המודעות עולה וכמוה גם התודעה שפורשת את רשתה אל מרחבי האין סוף.

רצון של מכלול הוא בעצם רצון חופשי שמתבסס על מודעות חופשית ועם תודעה אוניברסלית שאיננה שופטת או פוסלת, אלא הופכת למשכן השכינה, כלומר משכן הנשיקה האלוהית ומשכן הזיווג הרוחני. זהו הרצון שיוצר את פלטפורמת הטיפול העוצמתית שלנו אל עבר הקומה ה-100. כאשר נגיע לקומה ה-100 כבר נהיה כלי מלא ללא הצורך ברצון, ללא הצורך באגו. נהיה שלמים המתקיימים מבעד לתודעת מהות בלבד במציאות רוחנית שהיא מציאות אונטולוגית.

מאוד קשה לשנות רצון פרטני לרצון של מכלול. מכניזם הרצון מתעייף מהר. עלינו ללמוד לעבוד תודעתית עם פאנל הבקרה על מנת לצמצם את הפער בין 'הכדאי לי' לבין 'הנכון לי'. לכן עלינו להתמקד בבחירת הקריטריונים (מצפון אוניברסלי) לפיהם אנחנו מקבלים החלטות, במקום להתמקד בקבלת החלטות:

עבודה עם פאנל הבקרה הינה עבודת מודעות - מצפונית שמתמקדת בשאלת שאלות שמבררות את הקריטריונים לקבלת החלטה שנשענת על "כדאי לי..." או על "נכון לי..." או "למה אני נותן כוח ולמה?". לשם כך נדרש THE POWER OF:

FAITH (אמונה שמבטלת קשיים)

+ PASSION (להט/תשוקה/עוצמת הרצון ליותר)

+ DETERMINATION (נחישות/התמדה/משמעת)

+ PERSEVERANCE (היכולת להתגבר על קושי/תקווה/אומץ/עמידות)

+ SPIRITUAL STRENGTH (עוצמות מהות, תודעה, מוח)

= SUCCESS! (הצלחה!)

אם הספרייה הקוסמית שבתוכנו מוצפנת ואנחנו לא השגנו מלוא הבנה על האמת ועל תכלית קיומנו, אזי לא נשאל שאלות מהותיות ולכן נמשיך לקבל החלטות מותנות, ספקניות, חסרות ביטחון, שמחפשות את המוכר והבטוח, את 'הכדאי לי'. על מנת ש'הנכון לי' ינצח, גם אם 'הכדאי לי' גבוה ממנו, עלינו לזכור את תהליך ההתעוררות הרוחנית שבחרנו להיות בו, לשאוף למשוך אנרגיות, לפתוח צופני זיכרון, להרחיב את ספריית הידע, במיוחד ידע האמת המוחלטת, להכליל פנים/תכנים, לאחוז בסרגל מצפוני – ערכי אוניברסלי על מנת לייצר פלטפורמת טיפוס עוצמתית ולפתוח דלתות למציאויות שפע אדירות. רק החבירה לתכלית לאבולוציה (להגיע לקומה ה-100), השגת רצון של מכלול (לטובת המכלול במקום לתועלת אישית), עבודה עם חוקי אמת גבוהים יותר והתנהלות לאור מצפן - מצפון אוניברסלי, יאפשרו לנו לגשת אל החיים ממקום של מצינות, חדשנות, גמישות, בריאות, מעורבות. כול ההתנסויות וכול החוויות הן חלק מתוכניות הייעוד של הנשמה שלנו.

שלכם,

ברכה

ב- **7/1/2019** מתחיל אחד התהליכים המרתקים והחדשניים הקיימים בצמיחה, התחדשות והשתנות של אנשים וארגונים.

זה לא עוד קורס... אלא מסגרת יוצאת דופן, מלאה בהשראה, חכמה, ידע גבוה כדי להבשיל פוטנציאל אנושי גדול יותר ולברוא מציאות חדשה כל יום מחדש. הלמידה מתמקדת בתנועת הטיפוס אל הקומה ה-100.

[בואו והצטרפו לאקדמיה לטיפוס](#)

בואו והצטרפו למאות האנשים שכבר הספיקו להסתחרר ביחד אתנו באוקיינוס הרעיונות החדשניים, הגישה המאתגרת לצמיחה, התחדשות והשתנות, והסבימו להתעורר אל עבר תכלית קיומם.

מפגשי "**[שיחות סלון](#)**" הינם מרגשים, מלמדים, מביאים לחשיבה שונה מהמקובל. הקליקו כדי להצטרף לאחד המפגשים המצוינים בתוכנית ואף תהיו מוכנים לארח בסלון ביתכם מפגש. בחרו ועדכנו אותי.